

Snåasen Tjjelte/ Snåsa kommune
Sørsivegen 6
7760 SNÅSA

Saksbehandler, innvalgstelefon
Inga Stamnes, 74 16 80 91

Skadefellingstillatelse på en (1) bjørn i deler av Steinkjer og Snåsa kommuner - 20.08.2021

Snåsa kommune v/Kåre Selliås fikk fredag 20. august 2021 kl. 10:30 skadefellingstillatelse på en (1) bjørn etter muntlig søknad om skadefelling 18. august kl 10:52 og skriftlig søknad mottatt 20. august. Tillatelsen gjelder deler av Steinkjer og Snåsa kommuner. Bakgrunnen for søknaden var funn av flere sau påvist drept av bjørn. Skadene sees i sammenheng med øvrige skader forvoldt av bjørn på sau i og ved Roktdalen i Snåsa kommune. Det er nå påvist 28 skader, og med økende i frekvens de siste dagene. Statsforvalteren har forsøkt å tildele midler til intensivt kortvarig tilsyn og gitt tilbud om tidlig nedsanking til de berørte beitelagene. I tillegg har Statsforvalteren har ved to anledninger henvendt seg til Miljødirektoratet om muligheten for å gjennomføre forsøk på å jage bjørnen ut av området, noe vi har fått tilbakemelding på at ikke anses som hensiktsmessig. En pågående skadesituasjon med dokumentert kadaverfunn, skadepotensiale og at området ligger utenfor forvaltningsområdet for bjørn og at beitedyr skal ha prioritet, legges til grunn for beslutningen. Tillatelsen er gyldig til 27. august 2021 kl.12:00, eller til det eventuelt er felt bjørn. Vedtaket kan påklages innen tre uker.

Søknad

Vi viser til muntlig søknad fra Snåsa kommune den 18. august 2021, og skriftlig søknad og dialog mellom kommune og Statsforvalteren i Trøndelag fredag 20. august 2021. Fellingsområdets avgrensning ble diskutert med Statsforvalteren over telefon den 20. august kl 10.30.

Søknaden begrunnes med funn av tre sau påvist tatt av bjørn nord for Mediåsetren i Roktdalen 17. august 2021, med antatt skadedato 11. - 15. august 2021. Skadene må også sees i sammenheng med øvrige skader forvoldt av bjørn på sau i og ved Roktdalen i Snåsa kommune

Forskrifter og betingelser knyttet til betinget skadefelling av bjørn

Vedtaket er fattet i medhold av lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 18 og 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 9.

I rovviltforskriften § 1 (Formål) heter det:

«Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensyn til næringsutnyttelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter. Forskriften skal sikre forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning.»

I rovviltforskriften § 9 heter det blant annet:

«Ved vurderingen om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Det skal særlig tas hensyn til

- a) Områdets betydning som beitemark
- b) Skadenes omfang og utvikling
- c) Potensialet for fremtidige skader
- d) Muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak»

Betingende fellingstillatelser

Roviltnemnda for region 6 fattet vedtak om kvote for betinget skadefelling på bjørn i brev av 23. april 2021, etter en vurdering av bestandssituasjonen og den skade som bjørn påfører bufe og tamrein i enkelte rovviltregioner. Med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 første ledd b) og § 77, jf. rovviltforskriften § 13, jf. §§ 1 og 3, er statsforvalterne i region 6 tildelt en kvote for betinget skadefelling på totalt tre brunbjørner, gyldig fra 1. juni 2021. Roviltnemnda fattet den 6. juli d.å. vedtak om å utvide kvoten med to bjørner. Det er så langt felt tre bjørner, slik at resterende kvote er på to bjørner.

Nemdas vedtak av 6. juli ble også påklaget. Endelig vedtak ble fattet ved klageavgjørelse av Klima- og miljødepartementet i brev av 22. juli 2021. I forbindelse med klageavgjørelsen fra Klima- og miljødepartementet ble det tatt inn vilkår om at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk skal være unntatt fra tillatelsen, samt opprettholdelse av vilkåret om at de tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles, skal være iverksatt.

Politiske og forvaltningsmessige føringer

Det nasjonale bestandsmålet for bjørn ble etter behandling av rovviltforliket (Representantforslag 163 S (2010-2011) satt til 13 årlige ynglinger, jf. rovviltforskriften § 3. Bestandsmålet for region 6 (Møre og Romsdal og Trøndelag) er satt til 3 årlige ynglinger av bjørn. Følgende fremgår av rovviltforliket;

«Norsk rovviltforvaltning skal skje innenfor rammen av bestemmelsene i naturmangfoldloven og Stortingets behandling av denne, Bernkonvensjonen og den todelte målsettingen etter rovviltforliket av 2004, og den videre oppfølging av dette. (...)

Dyr på utmarksbeite har mange positive kvaliteter, og det er viktig å sikre levedyktig næringsvirksomhet i landbruket i områder med rovvilt. Forlikspartene viser til den todelte målsettingen etter rovviltforliket fra 2004, og at utfordringen ligger i å ivareta begge deler uten at konfliktene mellom dem blir større enn nødvendig. (...)

2.2.19 Det er et felles mål at tapstallene for beitenæringen må ned. Soneinndelingen må forvaltes tydelig. (...) I prioriterte rovviltområder skal saueproduksjon og andre produksjoner basert på utmarksbeite

tilpasses gjennom forebyggende tiltak og omstilling, med utgangspunkt i forekomsten av rovvilt i beiteområdet (...)»

Regional forvaltningsplan for rovvilt i region 6

Det er utarbeidet en forvaltningsplan for rovvilt i region 6 – Møre og Romsdal og Trøndelag. Gjeldende plan ble vedtatt av Rovviltnemnda 22. mars 2018.

Forvaltningsplanen definerer hvilke deler av regionen forvaltningsmålet skal søkes oppnådd. Av forvaltningsplanen for rovvilt i region 6 er følgende område definert som forvaltningsområde for bjørn: «Trøndelag: Avgrenset av Nordlandsgrensen i nord, riksgrensen mot Sverige i øst, E6 i vest og Jørstadelva, Imsa og vassdraget (Grønningen, Skjelbreid, Holden) sørøstover til riksgrensen i sør. Fra det punktet Imsa krysser veien innover til Grønningen følger grensen veien. Grensen går på østsiden av vassdraget». Skadene forvoldt av bjørn og det omsøkte fellingsområdet ligger utenfor forvaltningsområdet for bjørn, jf. forvaltningsplanen for store rovdyr i region 6 Midt-Norge.

Prinsipper for offentlig beslutningstaking

Naturmangfoldlovens formålsbestemmelse (§ 1):

«Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur».

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på annen måte eller i annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. også prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning. Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 i naturmangfoldloven legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.

Vi viser til Rovdata som har ansvaret for drift og formidling av data fra det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt. Vi viser også til vurderinger gjort av rovviltnemnda i region 6 i vedtak om kvote for betinget skadefelling av bjørn, der nemnda i sine vurderinger konstaterer at bestanden av brunbjørn ligger på det fastsatte bestandsmålet for region 6. Bestanden av brunbjørn i Norge blir primært overvåka ved å analysere DNA fra innsamlet ekskrement og hår. De analyserte DNA-prøvene gjør det mulig å fastslå hvor mange brunbjørner som minimum har vært innom Norge i løpet av ett år, hvor de har oppholdt seg og fordelinga mellom hanner og binner. Bestandsmålet er gitt i tallet på årlige ynglinger. Ifølge Norsk institutt for naturforskning (NINA) sin rapport 1986 – 2021 ble det mest sannsynlig født 8,5 bjørnekull i Norge i 2020. Rapporten forteller at antall beregnede i individ i region 6 har blitt redusert fra 2019 til 2020, mens det holdt seg stabilt eller noe økende i perioden 2017 til 2019. Beregnede antall ynglinger i 2020 var 2,9, mot 1,9 i 2019 og 2018.

Bestandsrapportene fra perioden 2016-2020 viser at bjørnebestanden i region 6 er forholdsvis stabil, men at det siste året er antallet individer redusert, samtidig som bestandsmålet er nådd for første gang. Det ble registrert 29 individer av bjørn i regionen i 2020, 12 hanndyr og 17 binner. Dette er 5 dyr færre enn i 2019. Binneandelen var høy i 2020: 59 %. Forut for 2020 var trenden svakt avtagende etter 2015 (2019: 35 %, 2018: 37 % 2017: 39 % 2016: 38 %, 2015: 42 %, 2014: 37 %, 2013: 34 %, 2012: 31 %, 2011: 31 %, 2010: 30 % og 2009: 30 %). Det er i rovviltforliket fastsatt et måltall om

minst 40 % binneandel. Dette målet var nådd for 2020. På bakgrunn av disse opplysningene anser Statsforvalteren i Trøndelag at kravet til kunnskapsgrunnlaget, jf. naturmangfoldlovens § 8 er tilstrekkelig ivaretatt og at føre-var-prinsippet jf. § 9 derfor kan tillegges mindre vekt i denne saken. I Klima- og miljødepartementets vedtak datert 3. juni d.å., om kvote for betinget skadefelling på brunbjørn, står det følgende: *«Klima- og miljødepartementet opprettholder i hovedsak rovviltneemnda i forvaltningsregion 6 sitt vedtak om kvote for betinga skadefelling og lisensfelling for brunbjørn i 2021 av 23. april 2021. Departementet tar inn vilkår om at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk og lisensfelling skal være unntatt fra tillatelsen. De tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles, skal være iverksatt. Videre tar departementet inn et vilkår om at Statsforvalteren skal gis fullmakt til å avslutte lisensfellinga dersom det blir felt binne under skadefelling eller lisensfelling. Departementet har i sin avgjørelse lagt vekt på skadehistorikken og skadepotensialet knyttet til bjørn i regionen. Departementet finner at den vedtatte kvoten for betinget skadefelling, eventuelt lisensfelling, av tre bjørner ikke truer bestandens overlevelse og ikke er til hinder for å nå det nasjonale og regionale bestandsmålet neste år. Departementet viser til at statsforvalteren i hvert enkelt tilfelle der det kan bli aktuelt med skadefelling blant annet skal gjøre en vurdering av om det finnes annen tilfredsstillende løsning for å forhindre tap av beitedyr.»*

Hovedårsaken til kjent avgang av bjørner i Norge er gjennom skadefelling, og delvis lisensfelling. Med den kunnskapen som finnes om antall, reproduksjon og ungedødelighet hos bjørn, anser forvaltningen å ha god oversikt over den samlede belastningen på brunbjørnbestanden. Naturmangfoldloven § 10 slår fast at en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for. I løpet av 2021 er det så langt registrert en avgang på tre bjørner i region 6, hvorav en av dem er ei binne (NT158) som ble felt i Overhalla. I sammenheng med skadefelling av bjørn i Sverige vår 2020 ble det gjort et omfattende uttak av bjørn i grenseområdene mot Norge. Uttaket i Sverige innbefattet binner som har hovedutbredelsesområdet i Norge, og kan påvirke bestandssituasjonen i Norge. I Klima- og miljødepartementets vedtak datert 22. juli d.å., om utvidet kvote for betinget skadefelling på brunbjørn, står det følgende: *«Klima- og miljødepartementet opprettholder i all hovedsak rovviltneemnda i region 6 sitt vedtak av 6. juli 2021 om utvidelse av kvoten for betinget skadefelling av brunbjørn for 2021 med to (2) individer. Departementet har i avgjørelsen lagt vekt på skadehistorikken og skadepotensialet knyttet til bjørn i regionen. Departementet viser til at Statsforvalteren i hvert enkelt tilfelle der det kan bli aktuelt med skadefelling blant annet skal gjøre en vurdering av om det finnes annen tilfredsstillende løsning for å forhindre tap av beitedyr. Departementet finner at utvidelsen av kvoten for betinget skadefelling med ytterligere to bjørner, ikke truer bestandens overlevelse.*

Departementet finner at utvidelsen av kvoten kan gi en negativ påvirkning på mulighetene for å oppnå bestandsmålet for brunbjørn i regionen og nasjonalt. Departementet mener derfor at det skal settes vilkår som har til hensikt å begrense uttaket av binner i regionen. Som for den opprinnelige kvoten tar departementet derfor inn vilkår om at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk skal være unntatt fra tillatelsen, og opprettholder vilkåret om at de tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles skal være iverksatt».

Vedtaket gjelder iverksetting av skadefellingstillatelse på en bjørn i deler av Steinkjer og Snåsa kommuner, og Statsforvalteren anser ikke § 11 som relevant i denne saken. For å unngå skader på naturmangfoldet skal det tas utgangspunkt i slike metoder, teknikk og lokalisering som gir de beste samfunnsmessige resultater. Vedtaket gjelder tillatelse til skadefelling av en bjørn, og Statsforvalteren anser derfor at § 12 ikke har særlig relevans i denne saken.

Statsforvalterens vurdering

Skadefelling er et virkemiddel for å avhjelpe akutte skadesituasjoner. Ved vurderingen av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. Fellingstillatelse kan bare gis dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning slik dette er nedfelt bl.a. i forvaltningsplanen. For å vurdere dette, skal de opplistede skjønnskriteriene i annet ledd i rovviltforskriften § 9 drøftes i forhold til den aktuelle og/eller fremtidige skadesituasjonen og det aktuelle geografiske fellingsområdet.

a) Områdets betydning som beitemark

I området hvor skaden til bjørn er påvist slippes om lag 2100 sau/lam på beite, ifølge Kilden.no. Disse tilhører to besetninger i Raubeinsetra beitelag (ca. 550 dyr) og Skjækra sambeitelag (ca. 1550 dyr). Nærliggende beiteområde i vest (Stod) har i underkant av 1800 sau/lam på beite og mot sør-øst beiter om lag 3400 sau/lam i Skjækerfjella beitelag. Området i sin helhet ligger i Skjækra reinbeitedistrikt som benytter store deler av området særlig vinter og vår. Det omsøkte området ligger i beiteprioritert område med tanke på bjørn, og området anses som et viktig beiteområde for sau i sommersesongen og særlig vinter og vår for tamrein.

b) Skadenes omfang og utvikling

Ved tidspunkt for muntlig søknad var det påvist ytterligere tre nye sau/lam påvist drept av bjørn i Roktdalen, funnet 17. august. Etter at den muntlige søknaden forelå, er ytterligere en sau påvist drept av bjørn i området, funnet 18. august, med antatt skadedato 17. august. Den 20. august er det rapportert om en ny skade, med antatt skadedato 19. august 2021. Totalt i perioden 27. juni til 20. august er det nå påvist 28 sau/lam der bjørn er påvist skadevolder i dette området. I tillegg er det påvist flere skader til ukjent fredet rovvilt innenfor samme område og tidsrom.

c) Potensiale for fremtidige skader

Det omsøkte området ligger nært forvaltningsområdet for bjørn i region 6, og var frem til 2013 en del av dette forvaltningsområdet. Bjørn forekommer periodevis i Roktdalen, men omfanget varierer mellom år. I 2020 ble det påvist ti skader på sau forvoldt av bjørn, i 2019 én skade, i 2018 ti og i 2017 forelå 35 skader. Skadenes omfang og utvikling i 2021 tilsier at vi snakker om en pågående skadesituasjon, og antall sau på beite tilsier at det er stort potensiale for fremtidig skade.

d) Muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak

Statsforvalteren ga skriftlig tilbud om tidlig nedsanking til Raubeinsetra beitelag og Skjækra sambeitelag den 12. august. Beitelaga ga tilbakemelding den 19. august at de ikke ønsket å gjennomføre dette tiltaket. Det er tidligere tildelt akuttmidler for intensivt kortvarig tilsyn i forbindelse med skadesituasjonen i området. Dette ble også tilbudt til Raubeinsetra beitelag den 4. august når det forelå en skade i Myrskardet, men beitelaget takket nei og ga muntlig tilbakemelding at det eneste ønskelige virkemiddelet er skadefelling. Statsforvalteren har ved to anledninger henvendt seg til Miljødirektoratet med spørsmål om muligheten til å gjennomføre et skremmeforsøk i området (hhv 4. og 19. august 2021) og fått tilbakemeldinger på at dette av ulike grunner ikke anes som hensiktsmessig i den aktuelle situasjonen. Statsforvalteren har ved henvendelse i annet område tidligere i sommer også fått signaler fra Miljødirektoratet om at flytting av binner ikke anses som gjennomførbart.

Ytterligere vurderinger

Roviltforlikets punkt 2.2.19 sier at soneinndelingen skal forvaltes tydelig. Det følger av rovviltforliket av 2011, forvaltningsplanen i region 6, samt føringer fra KLD at i de områder som er definert som forvaltningsområder for bl.a. bjørn skal næringsutøverne tilpasse driften med utgangspunkt i at

rovvilt forekommer i beiteområdet. I motsatt fall skal næringsutøverne i de prioriterte beiteområdene kunne påregne at rovvilt ikke vil være til hinder for tradisjonell drift med dyr på utmarksbeite. Det nasjonale bestandsmålet for bjørn ble nådd i region 6 i 2020, men ikke oppnådd nasjonalt. Området hvor kadaverfunnene er gjort befinner seg i sin helhet utenfor det definerte forvaltningsområdet for bjørn i region 6, og terskelen for iverksetting av skadefelling på bjørn skal være lavere i disse områdene.

I klagebehandlingen av rovviltnemndas kvotevedtak av 6. juli 2021 fastsatte KLD vilkår om at de tiltak som er mulige for å unngå å felle binne skal være iverksatt, og at bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk skal være unntatt fra tillatelsen.

Skadene foreligger i et område som ligger i beiteprioritert område med tanke på bjørn. Det er ved hjelp av DNA-analyser identifisert en binne NT125 som antas å være minst 5,5 år i tilknytning til flere av kadavrene. Det er ikke gjort observasjoner som tyder på at hun går med unger. Det er heller ikke påvist andre bjørner ved DNA-analyser av prøver samlet i området denne beitesesongen. NT125 ble påvist i Roktdalen også i juli 2020 i forbindelse med skader på sau. Før dette er hun påvist innenfor forvaltningsområdet via flere DNA-prøver, i perioden 2016 til april 2020. Statsforvalteren mener det er sannsynlig at NT125 også fremdeles benytte områder innenfor forvaltningsområdet.

Bestandsmålet for bjørn i rovviltregion 6 ble oppnådd for 2020, men binnene er sentrale for oppnåelsen av bestandsmålet for dette og de kommende år. Statsforvalteren har derfor gitt avslag på tidligere søknader om tillatelse til skadefelling av bjørn i dette området denne beitesesongen.

Statsforvalteren har innhentet all informasjon vi ser er mulig for å belyse saken. Miljødirektoratet har gitt tilbakemelding på at de ikke anser forsøk på skremming av binner som et hensiktsmessig tiltak. Statsforvalteren har forsøkt å tildele midler til ekstraordinært tilsyn, og gitt beitelagene tilbud om tidlig nedsakning, noe de har meldt tilbake om at ikke er gjennomførbart og heller ikke et ønsket tiltak.

Dermed mener Statsforvalteren at de tiltak som kan iverksettes for å unngå at binne felles er utprøvd i denne saken. Statsforvalteren finner ikke andre tilfredsstillende tiltak for å avverge fremtidige skader. Statsforvalteren tolker derfor at KLDs vilkår om binner i brev av 22. juli 2021 kan settes til side i denne saken som en følge av binna oppholder seg i et område utenfor forvaltningsområdet og skadeomfanget er betydelig og økende i frekvens de siste dagene. En eventuell etablering av binne i dette området vil medføre at skadepotensialet blir langvarig.

Rovviltforskriftens § 9 sier blant annet følgende: «(...) Felling skal være rettet mot bestemte individer. Vedtak om felling skal være begrenset til et bestemt område, tidsrom og antall dyr. Det kan knyttes nærmere vilkår til fellingstillatelsen, herunder at bestemte typer dyr skal være unntatt, at felling skal foretas av nærmere bestemte personer, samt metoder for felling.» Dette betyr at Statsforvalteren på selvstendig grunnlag etter egne vurderinger kan unnta bjørnebinne(r) med unge(r) fra skadefellingstillatelse.

Statsforvalterens konklusjon

En skadefellingstillatelse har til hensikt å stanse en større skadeutvikling. I det aktuelle området på nåværende tidspunkt påvist 28 skader på sau forvoldt av bjørn. Videre er det påvist flere kadaver med skadevolder «ukjent fredet rovvilt» i tilknytning til kadavrene påvist drept av bjørn.

I henhold til rovviltforliket av 2011, den geografiske differensieringen i rovviltnemndas forvaltningsplan for region 6, skadesituasjonen ved søknadstidspunktet, potensialet for fremtidig

skade, anser Statsforvalteren det som riktig å iverksette skadefellingstillatelse på en (1) bjørn i deler av Snåsa og Steinkjer kommuner.

Statsforvalterens vedtak

Med hjemmel i lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold § 18 og § 77, jf. forskrift av 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt § 9 gis Snåsa kommune skadefellingstillatelse på en (1) bjørn i deler av Snåsa og Steinkjer kommuner.

Følgende forutsetninger er knyttet til fellingstillatelsen:

1. Fellingstillatelsen gjelder fra fredag 20. august 2021 kl. 10:30 til fredag 27. august 2021 kl. 12:00, eller frem til bjørn er felt. Behovet for en eventuell forlengelse vil bli vurdert av Statsforvalteren i samråd med kommunen ved tillatelsens utløp.
2. Skadefellingstillatelsen gjelder i deler av Snåsa og Steinkjer kommuner avgrenset slik: Imsa og Jørstadelva, til Snåsavatnet, retning Valløya, videre til Lustadvatnet, rett linje til Skjækerhatten og videre nordover til Imsa (se kart for nærmere avgrensing). Fellingsforsøket må rettes mot områdene hvor de siste skadene er påvist.

3. Binne med unger og dens unger er unntatt fra fellingstillatelsen. Dersom det observeres binne med unger i området hvor fellingsforsøket pågår, skal Statsforvalterens vakttelefon underrettes umiddelbart (**rovvilttelefon 930 60 221**).
4. Skadefellingstillatelsen gis til Snåsa kommune. Snåsa kommune administrerer et eventuelt interkommunalt samarbeid, og er ansvarlig for rapportering og innsending av søknad om godtgjøring. Kommunen må oppnevne fellingsleder, som har ansvaret for å koordinere fellingsforsøket og å ha løpende dialog med kommunen og Statsforvalteren om informasjon som ansees som relevant for fellingsforsøket. Alle som deltar på fellingslaget, skal gjøres kjent med dette brevets innhold. Det vises også til Miljødirektoratets skadefellingsveileder, og ber om at alle i fellingslaget gjøres kjent med denne veilederen. Sammensetningen av fellingslaget skal meddeles Statsforvalteren i Trøndelag før fellingsforsøket iverksettes.
5. Deltakere i kommunale/interkommunale fellingslag skal få kompensasjon for gjennomføring av skadefellingsforsøket, jf. rovviltforskriften § 9a. Kommunen/fellingsleder må sørge for at

deltakere i fellingslaget fører timelister, kjørebok og dokumenterer eventuelle andre utgifter som ønskes refundert. Deltakerne må ha løst lisens for bjørn for å være berettiget kompensasjon. Statsforvalteren legger til grunn at fellingsforsøket gjennomføres på en effektiv og hensiktsmessig måte. Søknaden om godtgjøring sendes inn til Statsforvalteren via Miljødirektoratets elektroniske søknadssenter <https://soknadssenter.miljodirektoratet.no/> umiddelbart etter endt fellingsforsøk, og senest innen **20. september 2021**.

6. Budsjettramme for fellingsforsøket settes til inntil kr 72 000,-. Eventuelle påløpte kostnader kommer i tillegg, oppad begrenset til kr 30 000,- per fellingsforsøk (jf. rovviltforskriften § 9 tredje ledd). Dekking av feriepenger og arbeidsgiveravgift kommer også i tillegg, jf. opplysninger i brev om betinget skadefelling fra Miljødirektoratet 29. mai d.å.
7. Fellingsleder bes om å utarbeide en fellingslogg som rapporteres via Miljøvedtaksregistret etter fellingstillatelsens utløp. Fellingsloggen skal inneholde oversikt over ressursbruk (antall timer/personer), i tillegg til en kort beskrivelse av hvordan fellingsforsøket ble gjennomført. Det skal rapporteres via Miljøvedtaksregistret www.miljovedtak.no. Søk opp aktuell skadefellingstillatelse og trykk «Rapporter på skadefelling». Sluttrapport skal være levert senest **20. september 2021**.
8. Felling og forsøk på felling i henhold til denne tillatelsen gjennomføres uavhengig av grunneiers jaktrett, jf. viltloven § 35.
9. Ved felling av bjørn skal det nyttes våpen og ammunisjon godkjent for storviltjakt, og de som deltar i fellingslaget skal ha avlagt skyteprøven for storviltjakt.
10. Felling eller forsøk på felling av bjørn skal omgående meldes til Statsforvalteren i Trøndelag (rovvilttelefon 930 60 221). Meldingen skal inneholde opplysninger om tid og sted (UTM-koordinater) for fellingen, og fellingsstedet skal kunne påvises dersom Statsforvalteren krever det.
11. Den/de som sårer bjørn under forsøk på felling i henhold til tillatelsen, plikter å gjøre det en kan for å få avlivet bjørnen. Statsforvalteren og nærmeste politimyndighet skal uten opphold underrettes. Statsforvalteren avgjør videre gjennomføring og avslutning av ettersøk. De som har deltatt i forsøket på felling eller jakt skal bistå forvaltningsmyndighet eller politimyndighet i det videre ettersøk. Vedkommende plikter å forvise seg om påskutt dyr er truffet.
12. Bjørn som blir felt på denne tillatelsen er viltfondets eiendom. Ingen kan derfor på noen måte gjøre seg nytte av felt bjørn uten nærmere samtykke fra Miljødirektoratet. Dersom det ikke er mistanke om noen uregelmessigheter ved fellingen som kan medføre politietterforskning, er fellingslagets leder ansvarlig for at felt bjørn ivaretas og håndteres etter instruks for ivaretagelse av døde rovdyr (<http://nidaros.nina.no>). Dersom det i motsatt fall er grunnlag for å påregne behov for etterforskning, skal dyret ikke åpnes og ikke flyttes fra fallstedet. Statsforvalteren og politiet skal da underrettes snarest.
13. Dersom det er ønskelig å bruke løs hund i forbindelse med jakta må kommunen gi dispensasjon fra båndtvangsbestemmelsene i hundeloven. Kommunen må da samtidig dispensere fra båndtvangsbestemmelsene også i hensyn til tamrein og bufe i hundeloven.
14. Statsforvalteren i Trøndelag kan til enhver tid trekke tilbake fellingstillatelsen.

Klagerett og andre saksopplysninger

Dette vedtaket kan etter reglene i forvaltningsloven påklages innen 3 uker etter at avgjørelsen er mottatt / gjort tilgjengelig på www.miljøvedtak.no. En eventuell klage rettes til Miljødirektoratet, men sendes via Statsforvalteren i Trøndelag. Klagen skal nevne det vedtak som klagen gjelder og nevne den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og eventuelle opplysninger av betydning for saken bør nevnes.

Med hilsen

Anne Sundet Tangen (e.f.)
fungerende klima- og miljødirektør
Klima- og miljøavdelingen

Inga Stamnes
seniorrådgiver
Klima- og miljøavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Skjækra Sambeitelag SA	Sørbygdvegen 518	7760	SNÅSA
Steinkjer kommune	Postboks 2530	7729	STEINKJER
Statens naturoppsyn	Postboks 5672 Torgard	7485	TRONDHEIM
Raubeinsetra beitelag			
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Torgarden	7485	TRONDHEIM